Ήχος α'

Κανών Αναστάσιμος

Гла́съ а҃.

Канѡ́нъ воскрⷭ҇нъ.

Štruktúrovaný text *grécky a cirkevnoslovanský*

Ωδή α' / Пѣ́снь а҃

Σού η τροπαιούχος δεξιά, 9
αύτη γάρ, Αθάνατε ως πανσθενής 11
τοίς Ισραηλίταις, 6
θεοπρεπώς εν ισχύϊ δεδόξασται, 12
υπεναντίους έθραυσε, 8
οδόν βυθού καινουργήσασα. 9

Ο χερσίν αχράντοις εκ χοός,
χείρας διεπέτασας εν τώ Σταυρώ,
τό φθαρέν μου σώμα,
θεουργικώς κατ αρχάς διαπλάσας με,
εκ γής ανακαλούμενος,
ο εκ Παρθένου προσείληφας.

Νέκρωσιν υπέστη δι' εμέ,
ο εμπνεύσει θεία ψυχήν μοι ενθείς,
καί συναναστήσας,
καί τήν ψυχήν τώ θανάτω προδίδωσιν,
καί λύσας αιωνίων δεσμών,
τή αφθαρσία εδόξασε.

Χαίρε η τής χάριτος πηγή,
χαίρε η λυχνία καί στάμνος χρυσή,
η τόν ζωοδότην
χαίρε η κλίμαξ καί πύλη ουράνιος,
καί όρος αλατόμητον,
Χριστόν τώ κόσμω, κυήσασα.

(posl. riadok – upravený slovosled podľa csl. textu)

Твоѧ̀ побѣди́тельнаѧ десни́ца бг҃олѣ́пнѡ въ крѣ́пости просла́висѧ:
та́ бо безсме́ртне, ѩ҆́кѡ всемогꙋ́щаѧ, проти́вныѧ сотрѐ,
і҆и҃льтѧнѡмъ пꙋ́ть глꙋби́нны̀ новосодѣ́лавшаѧ.

И҆́же рꙋка́ма пречи́стыма ѿ пе́рсти бг҃одѣ́тельнѣ і҆спе́рва созда́въ мѧ̀,
рꙋ́цѣ распросте́рлъ є҆сѝ на кр҇тѣ̀, ѿ землѝ взыва́ѧ
тлѣ́нное моѐ тѣ́ло, є҆́же ѿ дв҃ы прїѧ́лъ є҆сѝ.

Оу҆мерщвле́нїе подъѧ́лъ є҆сѝ менѐ ра́ди, и҆ дꙋ́шꙋ сме́рти пре́далъ є҆сѝ,
и҆́же вдохнове́нїемъ бж҃е́ственнымъ дꙋ́шꙋ мѝ вложи́вый, и҆ ѿрѣши́въ вѣ́чныхъ ᲂу҆́зъ,
и҆ совоскр҇си́въ нетлѣ́нїемъ просла́вилъ є҆сѝ.

Ра́дꙋйсѧ бл҃года́ти и҆сто́чниче. ра́дꙋйсѧ лѣ́ствице, и҆ две́ре нб҃наѧ,
ра́дꙋйсѧ свѣ́щниче, и҆ рꙋ́чко злата́ѧ, и҆ горо̀ несѣко́маѧ,
ѩ҆́же жизнода́вца хр҇та̀ мі́рови ро́ждшаѧ.

Ωδή γ'/ Пѣ́снь г҃

Ο μόνος ειδώς τής τών βροτών, 9 ουσίας τήν ασθένειαν, 8
καί συμπαθώς αυτήν μορφωσάμενος, 11
περίζωσόν με εξ ύψους δύναμιν, 11
τού βοάν σοι, Άγιος, 7
ο ναός ο έμψυχος, 7
τής αχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε. 11

Θεός μου υπάρχων Αγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας,
καί καταβήναι πρός με ηυδόκησας, ανύψωσάς με διά σταυρώσεως,
τού βοάν σοι, Άγιος, ο τής δόξης Κύριος,
ο ανείκαστος εν αγαθότητι.

Ζωή ενυπόστατος Χριστέ, υπάρχων καί φθαρέντα με,
ως συμπαθής Θεός ενδυσάμενος, εις χούν θανάτου καταβάς Δέσποτα,
τό θνητόν διέρρηξας, καί νεκρούς τριήμερος,
αναστάς αφθαρσίαν ημφίεσας.

Θεόν συλλαβούσα εν γαστρί, Παρθένε διά Πνεύματος,
τού Παναγίου έμεινας άφλεκτος, επεί σέ βάτος τώ νομοθέτη Μωσή,
φλεγομένη άκαυστα, σαφώς προεμήνυσε,
τήν τό πύρ δεξαμένην τό άστεκτον.

Є҆ди́не вѣ́дый человѣ́ческагѡ сꙋщества̀ не́мощь,
и҆ млⷭ҇́тивнѡ въ нѐ воѡбра́жсѧ, препоѧ́ши мѧ̀ съ высоты̀ си́лою,
є҆́же вопи́ти тебѣ̀ ст҃ы́й: ѡ҆дꙋшевле́нный хра́ме
неизрече́нныѧ сла́вы твоеѧ̀ чл҃вѣколю́бче.

Бг҃ъ сы́й мнѣ̀ бл҃же, па́дшаго ѹ҆щедри́лъ є҆сѝ,
и҆ сни́ти ко мнѣ̀ бл҃гоизво́ливъ, вознесл́ъ мѧ̀ є҆сѝ распѧ́тїемъ,
є҆́же вопи́ти тебѣ̀ ст҃ы́й: и҆́же сла́вы гдⷭ҇ь
неизмѣ́нный бл҃гостїю.

Живо́тъ ѵ҆поста́сный хрⷭ҇тѐ сы́й, и҆ и҆стлѣ́вша мѧ̀,
ꙗ҆́кѡ милосе́рдый бг҃ъ ѡ҆бо́лксѧ, въ пе́рсть сме́ртнꙋю соше́дъ влⷣко,
сме́ртнꙋю держа́вꙋ разрꙋши́лъ є҆сѝ, и҆ ме́ртвъ тридне́венъ
воскрⷭ҇ъ, въ нетлѣ́нїе мѧ̀ ѡ҆бле́клъ є҆сѝ.

Бг҃а заче́нши во чре́вѣ дв҃о, дх҃омъ
прест҃ы́мъ, пребыла̀ є҆сѝ неѡпали́ма, поне́же тѧ̀ кꙋпина̀ законополо́жникꙋ
мѡѷсе́ю,
пали́мꙋю нежего́мѡ, ꙗ҆вѣ̀ предвозвѣстѝ,
ѻ҆́гнь нестерпи́мый прїе́мшꙋю.

Ωδή δ' / Пѣ́снь д҃

Όρος σε 3
τή χάριτι, τή θεία κατάσκιον, 11
προβλεπτικοίς ο Αββακούμ, 8
κατανοήσας οφθαλμοίς, 8
εκ σού εξελεύσεσθαι, 7
τού Ισραήλ 4 προανεφώνει τόν άγιον, 9
εις σωτηρίαν ημών καί ανάπλασιν. 12

Τίς ούτος, Σωτήρ, ο εξ Εδώμ αφικόμενος,
στεφηφορών εξ ακανθών, πεφοινιγμένος τήν στολήν,
εν ξύλω κρεμάμενος; Τού Ισραήλ υπάρχει ούτος ο Άγιος,
εις σωτηρίαν ημών καί ανάπλασιν.

Ίδετε λαός τών απειθών, καί αισχύνθητε,
όν ως κακούργον γάρ υμείς, αναρτηθήναι εν σταυρώ,
Πιλάτω ητήσασθε φρενοβλαβώς, θανάτου λύσας τήν δύναμιν,
θεοπρεπώς εξανέστη τού μνήματος.

Ξύλον σε Παρθένε τής ζωής επιστάμεθα,
ου γάρ τής βρώσεως καρπός, θανατηφόρος τοίς βροτοίς,
εκ σού ανεβλάστησεν, αλλά ζωής τής αϊδίου απόλαυσις,
εις σωτηρίαν ημών τών υμνούντων σε.

Го́рꙋ тѧ̀ бл҃года́тїю бж҃їею прїѡсѣне́ннꙋю,
прозорли́выма а҆ввакꙋ́мъ ѹ҆смотри́въ ѻ҆чи́ма,
и҆з̾ тебѐ и҆зы́ти і҆и҃левꙋ провозглаша́ше ст҃о́мꙋ,
во сп҃се́нїе на́ше и҆ ѡ҆бновле́нїе.

Кто̀ се́й сп҃съ и҆̀же и҆з̾ є҆дѡ́ма и҆сходѧ̀,
вѣне́цъ носѧ̀ терно́венъ, ѡ҆червле́ннꙋ ри́зꙋ и҆мы́й,
на дре́вѣ ви́сѧ; і҆и҃левъ є҆́сть се́й ст҃ы́й, во
сп҃се́нїе на́ше и҆ ѡ҆бновле́нїе.

Ви́дите лю́дїе непокори́вїи, и҆ ѹ҆сты҆ди́тесѧ:
є҆го́же бо ꙗ҆́кѡ ѕлодѣ́ѧ вы̀ вознестѝ на кр҇тъ
ѹ҆ пїла́та и҆спроси́сте ѹ҆мовре́днѣ, сме́рти разрꙋши́въ си́лꙋ,
бг҃олѣ́пнѡ воскр҇съ и҆з̾ гро́ба.

Дре́во тѧ̀ дв҃о жи́зни вѣ́мы:
не бо̀ снѣ́ди пло́дъ смертоно́сный человѣ́кѡмъ
и҆з̾ тебѐ прозѧбѐ, но животა̀ присносꙋ́щнагѡ наслажде́нїе,
во сп҃се́нїе на́съ пою́щихъ тѧ̀.

Ωδή ε' / Пѣснь є҃

Ο φω- -τίσας 4
τή ελ-λάμψει, 4 τής σής παρουσί-ας Χριστέ, 8
καί φαιδρύνας 4
τώ Σταυρώ σου, 4 τού κόσμου τά πέρα-τα, 7
τας καρδίας φώτισον, 7
φωτί 2 τής σής θεογνωσίας, 7
τών ορθοδόξως 5 υμνούντων σε. 4

Τόν ποιμένα τών προβάτων, τόν μέγαν καί Κύριον, 7
Ιουδαίοι διά ξύλου σταυρού εθανάτωσαν,
αλλ' αυτός ως πρόβατα **νεκρούς**, εν άδη τεθαμμένους,
κράτους θανάτου ερρύσατο.

Τώ Σταυρώ σου τήν ειρήνην, ευαγγελισάμενος, 7
καί κηρύξας αιχμαλώτοις Σωτήρ μου τήν άφεσιν,
τόν κρατούντα ήσχυνας, **Χριστέ**, γυμνόν ηπορημένον,
δείξας τή θεία εγέρσει σου.

Τάς αιτήσεις τών πιστώς 3 αιτουμένων, Πανύμνητε, 8
μή παρίδης, αλλά δέχου, καί ταύτας προσάγαγε,
τώ Υιώ σου Άχραντε **Θεώ**, τώ μόνω ευεργέτη,
σέ γάρ προστάτιν κεκτήμεθα.

Просвѣти́вый сїѧ́нїемъ пришє́ствїѧ твоегѡ̀ хрⷭ҇тѐ,
и҆ ѡ҆свѣти́вый крⷭ҇то́мъ твои́мъ мі́ра концы̀,
сердца̀ просвѣтѝ свѣ́томъ твоегѡ̀ бг҃оразꙋ́мїѧ, // правосла́внѡ пою́щихъ тѧ̀.

Па́стырѧ ѻ҆вца́мъ вели́каго и҆ гдⷭ҇а,
і҆ꙋдє́и дре́вомъ крⷭ҇тнымъ ᲂу҆мертви́ша:
но то́й ꙗ҆́кѡ ѻ҆́вцы, мє́ртвыѧ во а҆́дѣ погребє́нныѧ,//держа́вы сме́ртныѧ и҆зба́ви.

Крⷭ҇то́мъ твои́мъ ми́ръ бл҃говѣсти́въ,
и҆ пропꙋвѣ́давъ плѣ̑ннымъ сп҃се мо́й ѡ҆ставле́нїе,
держа́вꙋ и҆мꙋ́щаго посрами́лъ є҆сѝ хрⷭ҇тѐ на́га, ѡ҆бнища́вша //
показа́вый бж҃е́ственнымъ воста́нїемъ твои́мъ.

Проше́нїѧ вѣ́рнѡ прося́щихъ, всепѣ́таѧ,
не пре́зри: но прїимѝ, и҆ сі̑ѧ доноша́й
сн҃ꙋ твоемꙋ̀ пречⷭ҇таѧ, бг҃ꙋ є҆ди́номꙋ бл҃годѣ́телю, //
тебе́ бо предста́тельницꙋ стѧжа́хомъ.

Ωδή ς' / Пѣснь ѕ҃

Εκύκλωσεν 4 ημ- -άς εσχάτη άβυσσος, 8
ουκ έστιν ο ρυ-όμε- -νος, 8
ε- - λο- γίσθημεν ως πρόβατα σφαγής, 11
σώσον τόν λαόν σου ο Θεός ημών, 11
σύ γάρ ισχύς **4**
τών ασθενούντων, 5
καί επα-νόρθωσις. 6

Τώ παίσματι 4 τού πρωτοπλάστου Κύριε, 8
δεινώς ετραυματισθημεν,
τώ δέ μώλωπι ιάθημεν τώ σώ,
ώ υπέρ ημών ετραυματίσθης Χριστέ, 12
σύ γάρ ισχύς τών ασθενούντων, καί επανόρθωσις.

Ανήγαγες 4 ημάς εξ άδου Κύριε, 8
τό κήτος χειρωσάμενος,
τό παμφάγον Παντοδύναμε, τώ σώ
κράτει καθελών αυτού τήν δύναμιν,
σύ γάρ ζωή καί φώς υπάρχεις, καί η ανάστασις.

Ευφραίνονται 4 εν σοί, Παρθένε άχραντε,
τού γένους οι Προπάτορες,
Τήν Εδέμ απολαβόντες διά σού,
ήν εκ παραβάσεως απώλεσαν,
σύ γάρ αγνή, καί πρό τού τόκου καί μετά γέννησιν.

Ѡ҆бы́де на́съ послѣ́днѧѧ бе́здна,
нѣ́сть и҆збавлѧ́ѧй,
вмѣни́хомсѧ ꙗ҆́кѡ ѻ҆́вцы заколе́нїѧ,
сп҃сѝ лю́ди твоѧ҃, бж҃е на́шъ:
ты́ бо крѣ́пость немощству́ющихъ и҆ и҆справле́нїе.

Согрѣше́нїемъ первозда́ннагѡ гд҃и, лю́тѣ ᲂу҆ѧзви́хомсѧ,
ра́ною же и҆сцѣли́хомсѧ твое́ю, є҆́юже за ны̀ ᲂу҆ѧзви́лсѧ є҆сѝ хрт҃ѐ:
ты́ бо крѣ́пость немощству́ющихъ и҆ и҆справле́нїе.

Возве́лъ ны̀ є҆сѝ и҆з̾ а҆́да гд҃и, ки́та ᲂу҆би́въ
всеѧ́дца, всеси́льне, твое́ю держа́вою низложи́въ того̀ си́лꙋ:
ты́ бо живо́тъ, и҆ свѣ́тъ є҆сѝ, и҆ воскр҃нїе.

Веселѧ́тсѧ ѡ҆ тебѣ̀ дв҃о пречⷭ҇таѧ, ро́да на́шегѡ пра́ѻтцы,
є҆де́мъ воспрїе́мше тобо́ю, є҆го́же престꙋпле́нїемъ погꙋби́ша:
ты́ бо чⷭ҇таѧ, и҆ пре́жде ржⷭ҇тва̀, и҆ по ржⷭ҇твѣ̀ є҆сѝ.

Ωδή ζ' / Пѣснь з҃

Σέ νοητήν, 4 Θεοτόκε κά- μινον, 7
κατανοούμεν οι πιστοί, 8 //
ως γάρ Παίδας * έσωσε τρείς, 8 ο υπερυψούμενος, 7 //
όλον με τόν άνθρωπον, 7
εν τή γαστρί σου ανέπλασεν, 9 //
ο αινετός τών Πατέρων, 8 Θεός καί υπερένδοξος. 8

Έφριξε γή, απεστράφη ήλιος,
καί συνεσκότασε τό φώς,
διερράγη * τό τού Ναού θείον καταπέτασμα,
πέτραι δέ εσχίσθησαν,
διά σταυρού γάρ ήρται ο δίκαιος, 11
ο αινετός τών Πατέρων Θεός καί υπερένδοξος.

Σύ γεγονώς, ωσεί αβοήθητος,
καί τραυματίας εν νεκροίς,
εκουσίως * τό καθ' ημάς, ο υπερυψούμενος,
πάντας ηλευθέρωσας,
καί κραταιά χειρί συνανέστησας, 10
ο αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Χαίρε πηγή, αειζώου νάματος.
Χαίρε παράδεισε τρυφής.
Χαίρε τείχος * τό τών πιστών. Χαίρε Απειρόγαμε.
Χαίρε η παγκόσμιος
χαρά, δι' ής ημίν εξανέτειλεν, 11
ο αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Тебѐ ꙋ҆мнꙋ́ю бцⷣе, пе́щь разсмотрѧ́емъ вѣ́рнїи: //
ꙗ҆́коже бо * ѻ҆́троки сп҃сѐ трѝ превозноси́мый,
мі́ръ ѡ҆бновѝ во чре́вѣ твое́мъ всецѣ́лъ,
хва́льный ѻ҆тце́въ бг҃ъ, и҆ препросла́вленъ.

Ѹ҆боѧ́сѧ землѧ̀, сокры́сѧ со́лнце, и҆ поме́рче свѣ́тъ,
раздра́сѧ * цр҃ко́внаѧ бж҃е́ственнаѧ завѣ́са,
ка́менїе же разсѣ́десѧ: на кр҇тѣ̀ бо ви́снетъ прⷣвный, хва́льный ...

Ты̀ бы́въ ꙗ҆́ки безпомо́щенъ, и҆ ꙋ҆ꙗ́звенъ въ ме́ртвыхъ
во́лею на́съ ра́ди превозноси́мый,
всѧ̑ свободи́лъ є҆сѝ, и҆ держа́вною рꙋко́ю совоскр҇си́лъ є҆сѝ, хва́льный ...

Ра́дꙋйсѧ, и҆сто́чниче приснoживы́ѧ воды̀. ра́дꙋйсѧ, ра́ю пи́щный.
ра́дꙋйсѧ, стѣнò вѣ́рныхъ. ра́дꙋйсѧ неискꙋсобра́чнаѧ.
ра́дꙋйсѧ всемі́рнаѧ ра́досте, є҆́юже на́мъ возсїѧ̀ хва́льный ...

Ωδή η' / Пѣснь и҃

Εν καμίνω * Παίδες Ισραήλ, 9 ως εν χωνευτη-ρίω, 7
τώ κάλλει * τής ευσεβείας, 8
καθαρώτερον χρυσού, 7 απέστιλβον * λέγον-τες. 7
Ευλογείτε πάντα τά έργα, 9 τόν Κύριον υμνείτε, 7 /
καί υπερυψούτε, 6
εις πάντας τούς αιώνας. 7

Ο βουλήσει * άπαντα ποιών, ο καί μετασκευάζων,
εκτρέπων * σκιάν θανάτου,
εις αιώνιον ζωήν, τώ πάθει σου * Λόγε Θεού, 8
σέ απαύστως πάντα τά έργα, ως Κύριον υμνούμεν, καί υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Σύ καθείλες * σύντριμμα Χριστέ, καί τήν ταλαιπωρίαν,
εν πύλαις * καί οχυρώμασι +
τού άδου, αναστάς εκ τάφου τριήμερος.
Σέ απαύστως πάντα τά έργα, ως Κύριον υμνούσι, καί υπερυψούσιν, εις πάντας τούς αιώνας.

Τήν ασπόρως * καί υπερφυώς, εξ αστραπής τής θείας,
τεκούσαν * τόν μαργαρίτην,
τόν πολύτιμον Χριστόν, υμνήσωμεν * λέγοντες.
Ευλογείτε πάντα τά έργα, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Въ пещѝ * о҆́троцы і҆и҃левы, ꙗ҆́коже въ горни́лѣ
доброто́ю * бл҃гочє́стїѧ,
чи́стѣе зла́та блеща́хꙋсѧ, глаго́люще:
бл҃гослови́те всѧ̑ дѣла̀ гд҇на гд҇а, по́йте / и҆ превознос́ите во всѧ̑ вѣ́ки.

И҆́же во́лею * всѧ̑ творѧ́й, и҆ претворѧ́ѧй, ѡ҆браща́ѧй * сѣ́нь сме́ртнꙋю
въ вѣ́чнꙋю жи́знь, ст҇ртїю твое́ю * сло́ве б҃жїй,
тебѐ непреста́ннѡ всѧ̑ дѣла̀ гд҇на гд҇а пои́мъ, и҆ превозно́симъ во всѧ̑ вѣ́ки.

Ты̀ разори́лъ є҆сѝ * сокрꙋше́нїе хр҇тѐ, и҆ ѻ҆каѧ́нство, во вратѣ́хъ и҆ тверды́нѧхъ
а҆́довыхъ, воскр҇съ и҆з̾ гро́ба тридне́венъ.
Тебѐ непреста́ннѡ всѧ̑ дѣла̀ ꙗ҆́кѡ гд҇а пою́тъ, и҆ превозно́сѧтъ во всѧ̑ вѣ́ки.

Ꙗ҆́же без̾ сѣ́мене * и҆ преесте́ственнѣ ѿ ѡ҆блиста́нїѧ бж҃е́ственнагѡ ро́ждшꙋю * би́сера
многоцѣ́ннаго хр҇та̀, воспои́мъ * глаго́люще:
бл҃гослови́те всѧ̑ дѣла̀ гд҇на гд҇а, по́йте и҆ превозноси́те є҆го̀ во всѧ̑ вѣ́ки.

Ωδή θ' / Пѣ́снь ѳ҃

Τύπον 2 τής αγνής 3 λοχείας σου, 4 /
πυρπολουμένη 5 βάτος έδειξεν άφλεκτος, 8
καί νύν καθ-ημών, 5 τών πειρασμών αγριαίνουσαν, 9 /
κατασβέσαι αιτούμεν 7 τήν κάμινον, 4
ίνα σέ Θε-οτόκε 7
ακαταπαύστως 5 μεγαλύνομεν. 5

Ώ πώς * ο λαός ο άνομος,
ο απειθής καί πονηρά βουλευσάμενος,
τόν αλάστορα καί ασεβή εδικαίωσε,
τόν δέ δίκαιον ξύλω κατέκρινε,
τόν Κύριον τής δόξης!
Όν επαξίως μεγαλύνομεν.

Σώτερ * ο Αμνός ο άμωμος,
ο τήν τού κόσμου αμαρτίαν αράμενος,
σέ δοξάζομεν τόν αναστάντα τριήμερον,
σύν Πατρί καί τώ θείω σου Πνεύματι,
καί Κύριον τής δόξης,
θεολογούντες μεγαλύνομεν.

Σώσον τόν λαόν σου Κύριε,
όν περ εκτήσω τώ τιμίω σου αίματι,
κατ' εχθρών ισχύν τώ Βασιλεί χαριζόμενος,
καί ταίς σαίς Εκκλησίαις φιλάνθρωπε,
βραβεύων τήν ειρήνην,
τής Θεοτόκου ταίς εντεύξεσιν.

Ѡ҆́бразъ * чи́стагѡ рж҃тва̀ твоегѡ̀, / ѻ҆гнепали́маѧ кꙋпина̀ показа̀ неѡпа́льнаѧ:
и҆ ны́нѣ на на́съ напа́стей свирѣ́пѣющꙋю / ᲂу҆гаси́ти мо́лимсѧ пе́щь,
да тѧ̀ бцⷣе непреста́ннѡ велича́емъ.

Ѽ ка́кѡ, лю́дїе беззако́ннїи / и҆ непокори́вїи, лꙋка̑ваѧ совѣща́вше,
го́рдаго и҆ нечести́ваго ѡ҆правди́ша: / првⷣнаго же на дре́вѣ ѡ҆сꙋди́ша
гдⷭ҇а сла́вы, є҆го́же досто́йнѡ велича́емъ!

Сп҃се * а҆́гнче непоро́чне, / и҆́же мі́ра грѣхѝ взе́мый,
тебѐ сла́вимъ воскрⷭ҇шаго тридне́внѡ, / со ѻ҆тце́мъ и҆ бж҃е́ственнымъ твои́мъ дх҃омъ,
и҆ гдⷭ҇а сла́вы: є҆го́же бг҃осло́вѧще, велича́емъ.

Сп҃сѝ * лю́ди твоѧ̑, гдⷭ҇и, / ꙗ҆̀же стѧжа́лъ є҆сѝ честно́ю твое́ю кро́вїю,
--- --- / цр҃квамъ твои́мъ чл҃вѣколю́бче,
пода́ѧ ми́ръ, бцⷣы мл҃твами.